

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені Г. С. СКОВОРОДИ**

ЕКОНОМІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

***ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
ЕКОНОМІКИ ХХІ СТОЛІТТЯ
ОЧИМА МОЛОДІ***

МАТЕРІАЛИ

II студентської наукової конференції

26 квітня 2018 року

Харків 2018

ОБ'ЄДНАНІ ТЕРИТОРІАЛЬНІ ГРОМАДИ: СУТНІСТЬ ТА ВПЛИВ НА РОЗВИТОК ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

В Україні в самому розпалі процес децентралізації ключовим моментом якого є утворення об'єднаних територіальних громад або ОТГ - адміністративно-територіальних одиниць, утворених відповідно до Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад». Об'єднані громади утворюються внаслідок добровільного об'єднання суміжних територіальних громад сіл, селищ, міст. Об'єднана територіальна громада, адміністративним центром якої визначено місто, є міською територіальною громадою, центром якої визначено селище міського типу, — селищною, центром якої визначено село, — сільською. Станом на 1 січня 2018 року в Україні існує 665 громад, в яких проживає 5,7 млн. осіб [1].

Згідно статті 143 Конституції України ОТГ мають повноваження та функції безпосередньо або через утворені ними органи місцевого самоврядування управляють майном, що є в комунальній власності, затверджувати програми соціально-економічного та культурного розвитку і контролювати їх виконання, затверджувати бюджети відповідних адміністративно-територіальних одиниць і контролювати їх виконання, встановлювати місцеві податки і збори відповідно до закону, утворювати, реорганізовувати та ліквідувати комунальні підприємства, організації і установи, а також здійснювати контроль за їх діяльністю, вирішувати всі інші місцеві питання.

Головне завдання ОТГ – це утворення самоокупних комунальних закладів, розвиток малого і середнього бізнесу через тимчасове зменшення всіх податків, на які може вплинути громада, розвиток інфраструктури, будівництво і капітальний ремонт доріг, розвиток зеленого туризму, інвентаризація і переоцінка земельних ресурсів.

У 2014 році в Україні налічувалось 96,3% дотаційних місцевих бюджетів, тобто таких, яким не вистачає власних грошей, і лише 3,7% донорських. До цього призвела мала кількість підприємств, слабо, а іноді і зовсім, нерозвинута інфраструктура, відсутність мотивації населення і зацікавленості місцевої влади. За три роки децентралізації кількість дотаційних бюджетів впала до 83,8% від загальної кількості, а донорських збільшилась до 16,2% [1].

Реформа дала нові фінансові можливості для розвитку українських міст і сіл, для посилення спроможності громад, а отже і для поліпшення рівня послуг мешканцям. Це поперше було пов'язано із залишенням близько 80% всіх грошей, що збираються на території ОТГ в місцевому бюджеті. По-друге - правом витратити їх на власний розсуд. По-третє - державними субвенціями, які будуть надходити протягом 5 років. По-четверте – новим підходом до освоєння бюджетів, перехід від «проїдання» до «вкладання». Беззаперечним успіхом реформи стало і суттєве зростання місцевих бюджетів: з 68,6 млрд. грн. у 2014 році до 192,0 млрд. грн. у 2017[1].

Процес децентралізації і створення ОТГ - це не просто розмежування і розділення старих районів чи перейменування адміністративних одиниць, це реальна можливість покращення стану української економіки, прискорення реформ у сфері охорони здоров'я, освіти, соціальних послуг тощо. Тільки перехід від дотаційних бюджетів до самоокупних чи навіть донорських зможе стати тим «економічним дивом», яке так необхідне нашій державі.

Список використаних джерел:

1. Моніторинг процесу децентралізації влади та реформування місцевого самоврядування [Електронний ресурс]. URL: <http://decentralization.gov.ua/mainmonitoring> (дата звернення 10.04.2018).